

Előfizetési árak:

Egy évre	6 frt — kr.
Fél évre	3 frt — kr.
Negyed évre . . .	1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre	8 frt — kr.

Egyes szám ára 6 kr.

Megjelenik hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár.
Ezenkívül minden egyszeri közlés után 30 kr. bejegydíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő hirdetményeket árkedvezményben részesít a kiadóhivatal.

A „Nyílt tér”-ben közlendő cikkekért soronként 10 kr. fizetendő.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT
ifj. Dobay János szerkesztő lakásán.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT
Szabó Albert könyvnyomdájában.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségben, az előfizetések, hirdetmények, nyilvítéri cikkek stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

Felhívás előfizetésre.

A „Székelyföld” című politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenkint jelenlegi nagyságában 2-szer megjelenő hírlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk

Egy évre	6 frt — kr.
Fél évre	3 frt — kr.
Negyed évre . . .	1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre	8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtatnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld” kiadó-hivatala.

Gönczy Pál.

Üdvözljük a nagy férfit, a kiváló híres paedagogust, ki a tanügy szolgálatában gazdag eredményekkel, fényes sikerrel eltöltött 50 éves jubileumát ma ünnepli; s kit a Gondviselés azon különös kegygyel halmozott el, hogy nemcsak megengedte, hogy elérje 70-ik életévét tide egészségben, de ezen felül oly rendkívüli munkabíró-erővel ajándékozta meg, mely remélünk engedi, hogy reformeszméit keresztülviheti, sőt újabb alkotásokkal is gazdagíthatja a tanügyi irodalmat s lényeges újításokkal a népoktatást is szervezheti.

Üdvözljük őt, kiben a szakképzettség győzelmének megtestesítését látjuk, s ki eclatans példa arra, hogy a szak-

értelem, ernyedetlen szorgalommal, kitartó munkássággal és becsületességgel párosulva, mily nagy szolgálatokat tehet hazájának. Ő, ki ezelőtt 50 évvel benső hivatástól ösztönözöttve a tanítói pályára lépett, szellemének erejével, fensőségével felküzdötte magát, hogy már az alkotmányos korszak kezdetével, tehát ezelőtt husz évvel, a közokt. miniszteriumban osztálytanácsossá nevezetett ki s ma mint miniszteri tanácsos bírja a nemzet közvéleményének osztatlan elismerését.

Midőn 1868-ban megalkottatott a 38. t.-cz. és úgy szólva a semmiből kellett teremteni, mert a népnevelésügy mezeje tabula rasa volt, a nagy Eötvös aggodalommal tekintett a szervezés nehéz, páratlan tapintatot és mély belátást igénylő munkájára, s e gordiusi csomót legnagyobb részben Gönczy Pál oldotta meg, ki mint elismert gyakorlati paedagogus mindenütt a szegnek fejére talált s épen oly szerenés volt a paedagogiai művek alkotásában, mint az adminisztratio-uttörés nehézségeinek legyőzésében.

Nyugodt lélekkel el lehet mondani, hogy Eötvös és Trefort minisztereken kívül hazai népoktatásügyünk legtöbbet Gönczynek köszönhet, ki sohasem tévesztette szem elől: „Egy cél van előttünk, a nemzet nevelése.”

A szokásos kitüntetések, melyek nagyjainkat érni szokták, őt is megörvendeztették, mert a tudományos akadémia

tagjává választotta az irodalom terén kifejtett tudományos munkásságáért, sőt a korona elismerése sem maradt el, mert a miniszteri tanácsosi rangon kívül a vaskorona-rend kis keresztjével is kitüntettetett.

A mai nap tehát, melynek emlékére a tanfelügyelők és a hazai tanítótság egy — a jubiláns nevét viselő — tanítói árvaház létesítésén fáradoznak, ünnepe a nevelésügynek, a hazai tanítósnak, ünnepe minden hazafinak, ki a legszenvedőbb ügynek, a népnevelésnek, felvirágzását obajtja; mert igaz, hogy Gönczy nem nyert nagy csatákat s a történelem lapjaira nevét vértetűkkel nem írta be; népfajokat nem egyesített, nemzeteket nem szabadtott fel, de egy közös ellenség, a sötétség ellen küzdő táborát évtizedeken át vezetett és vezeti ma is a táborát, t. i. „melynek „abc”-je nagyobb hatalom a katonák szuronyánál s halált okádó ágyúorúisainál, mert nem a halálnak, hanem az életnek szerzi a diadalt, a győzelmet.”

Legyen azért áldva ezután is minden percze, s hosszas munkásságának legyen meg az a jutalma, hogy eszméit megtestesítve láthassa.”)

Cato.

*) A mai nevezetes ünnepség alkalmából kedves kötelezőségnek ismerte a háromszékmegei tanítótestület is ő méltóságát üdvözölni. Ez üdvözlő-iratot lapunk más helyén veszik olvasóink. C.

Parlament és kuria.

Tisztelem a bírói függetlenséget, sértetlenséget és tekintélyt, a bírói teljhatalmát is; azonban nem lennék hajlandó tisztelni, s testületet, mely hatáskörénél fogva a parlament fölé helyezze magát, nem alkotni. Számos példát mutat a történelem, hogy kezdetben kis hatalomból később nagy hatalom lett, kezdetben kiesiny jog később zsarnoksággá fejlődött. A régi keresztény világban, a német császárok alatt, a római pápák koronázási joga később világhatalommá fejlődött s a szász, a frank és a Hohenstaufen-családokból származott hatalmas császárokkal a római pápák rendelkeztek. A mint hogy olykor egy-egy kis felhőből óriási vihar támad, egy-egy kis jogból, mint az elvetett magból, terebélyes fa nőhet, mely mindent elnyom maga körül.

A kuria ítélő joga a parlamenti választások felett más szóval annyi lenne, mint a kuria ítélőjoga a parlament felett, a mi a közvéleményben a kuriát a parlament fölé helyezné, s a mennyire a kuriának ezen illetékelen tekintélye a képviselőház tekintélyének rovására emelkednék, annyiban apadna magának a kormánynak tekintélye is.

Nem kerülne sok időbe, hogy a párt-sajtó, kivált az ellenzéki, hogy a kuria gyengéjének hizelegjen, mindenek fölé emelje őt és nem kerülne bele sok idő, hogy mint a ki folyton dicsőíteni hallja magát, hát saját dicsőségét végre el is hiszi, — a kuria is elhinné, hogy ő uralkodik az Olympon. Ne emeljünk emelkedni, senkit, s azért, mert kuriai bíró valaki, ne tagadjuk meg az ő embe-

védelmezni. A rágalom olyan, mint a polyp; száz karral fogja át áldozatát.

Bár gyermek valék abban az időben, annyira mégis ismertem az életet, hogy minden hírnek van valami alapja. Lehet, hogy Korondi Gyula valamit ismét tett, mit aztán a rosszindulatú pletyka kibővített, kiszínezett; s hogy a Lauráról szállongó híreknek is van valami indító oka, arról egy perczig sem kétkedtem.

Erről szerettem volna magamnak alapos meggyőződést szerezni. Mit tehetett ez a csécsap Korondi és mennyi része van ebből Laurának, ezt akartam minden áron megtudni.

Eszembe jutott Korondi Béla, kinél — mióta Laurák elköltöztek — nem voltam. Béla bizonyosan tudni fog valamit s nekem bizonyosan meg is mondja. Elmentem Bélaékhoz. A nagy ház most oly szomorúnak, elhagyatottnak tűnt fel előttem! Az ablakok nagyobb része le volt függönyözve s oly némaság mindenfelé, mintha nagy beteg lenne a háznál.

Bélat szerencsére otthon találtam. Szomorú, levert volt szegény fiu. Beszélgetni kezdtünk s Béla egész bizalmasan beszélt el az utóbbi napok eseményeit.

— Én nem tudom, hogy mi történhetett anyám és Gyula között, mert egy idő óta alig lehet rájuk ismerni. Anyám mindig szobájába zárkózik, Gyula meg mindig lehan-

A „Székelyföld” tárczája.

Emlékeimből.

VI.

Egy színészről.

(Folytatás.)

Egy pár nap mulva, mikor már Laurák elhagyták volt a Korondi-házat, azon hír kezdett elterjedni a városban, hogy Laura korántsem olyan ártatlan, mint a minőnek látszik, Korondi Gyulával benső viszonyt folytat. Csörgő Ádám, egy pletyka vénlegény, nyilvánosan beszélt a kaszinóban, hogy egy kora reggel látta Korondi Gyulát a Laurák lakásából kismopolygni.

Mint a futó tűz, járta be ez a hír az egész várost, s elérkezett a kollegiumba is. Mindnyájunkat lázas izgalomba hozott. Meg voltunk győződve, hogy az egész hír pusztáragalom s Laura ártatlan, mint az ég angyala.

Az ifjuság aznap esti előadásán zajos tüntetést rendezett kedvence mellett. Minden jelenetben megtapsolta s kihívta az ifjú művésznőt, s a szó teljes értelmében virágosóval borította el a színpadot. De a tanulók közvéleménye más irányban is nyilvánult: a pletykagyártó Csörgő Ádámot kegyetlenül megpökröcozták. Szegény ember, 3 hétig őrizte bele az ágyat.

Ámde a nagy közönség nem osztotta a

fiatalság feltétlen bizalmát: Laurát bűnösnek tartotta, és ez már az előadásokon is felismerhető volt. Azok a rokonszenves tüntetések, mikkel a közönség Laurát minden fellépése alkalmával fogadta, lassanként kimaradtak, s a diákok által vezérelt karzati demonstrációkon kívül Laura alig részesült több méltánylásban, mint akármelyik segédszínész, sőt akadt egy kis töredék, többnyire visszautasított udvarlókól, mely egy minden tehetség nélkül való krajczér primadonna mellett kezdett a Laura boszantására tüntetni. Természetesen a diákság lefűlte az ármányt. Lett olyan püsség és fűty, minőt még nem hallott Thalia temploma. Ennek vége meg az lett, hogy az egész tanuló ifjuságot eltöltötték egy hétre a színházról. No még csak ez kellett. A következő előadásán nemcsak a nagyobb tanulók, de az egész kollegium ott volt a színházban, s Laura 5 perczig nem tudott az örömszajtól szöhoz jutni.

Mikor 300 ember együtt, egy akarattal követ el valami csinyt, senkit sem lehet büntetni; a tanár urak tehát maradtak a tilalommal, mi meg jártuk továbbra is a színházat s örködtünk Lauránk felett.

Ilyen viszonyok között lehetetlen volt, hogy Laura észre ne vegye, hogy valaminek történni kellett. Ha a színházi közönség magatartásából nem is, de az életben lépten-nyomon észrevehette azt. Azok a tisztelet-

teljes köszönések lassanként elmaradtak s e helyett nem egy gunyos mosolylyal találkozott Laura, ha az utcákon végig ment.

Nincs könyörtelenebb lény, mint az ember, midőn valakiről előbb magas véleményt táplált s aztán meggyőződött arról, hogy az nem érdemli meg tiszteletét. A közbeesülést nagyon nehéz kiérdemelni, de elveszteni vajmi könnyű.

Laura érezte a nyomást, mely minden oldalról ránehezül; érezte, hogy veszély fenyegeti; de nem tudta, hogy miből áll az és miként kell védekeznie. Gyakran láttam kisírt szemekkel, halvány arccal, fáradt léptekkel haladni a színház felé, s mindig mély részvét töltö el keblemet a szomorú alak láttára. Ugy szerettem volna valamit tenni érdekében, védelmezni őt mindenki ellen, s úgy fájt saját tehetetlenségem!

Még azt sem tudtam, hogy Laura tudja-e azon borzasztó híreket, melyek róla a városban szállonganak, vagy csupán az emberek hidegsége bántja gyöngéd szeretethez szokott lelkét. Gyakran arra gondoltam, hogy megírok neki mindent, hogy tudja meg a valóságot s védhesse magát a lappangó rágalom ellen; mert, hogy Laura ártatlan, arról szentül meg valék győződve. De ismét meg gondoltam a dolgot. Minek vele tudatni a szörnyű valót, minek felzavarni még jobban lelkét! hiszen ő úgy sem tudja magát meg-

riségét. Bizony csak ember ő és nem tökéletes lény hiúság és gyaroltság nélkül. Hát ha egyebet nem hallana, mint hogy: így a kuria, meg úgy a kuria! Ha kezdené észrevenni, hogy a pártok csoportosulnak körülte, a mint hogy csoportosulnának is! A mint észrevenné, hogy az ellenzék a kormány tekintélyével szemben a kuria tekintélyét állítja fel, s a mint hogy az efféle, egymással szembe állított hatalom nem egyszer volt már roppant zavarok és telfordulások okozója: nem lehet azt innen kiszámítani, hogy mi minden nőhetné ki magát ebből a kuriai bíraskodásból.

A mint hogy a fejedelmek felett köztörvényszékek nem ítélnének, épen úgy nem rendelém alá a parlament legmagasabb tekintélyét semmiféle más, még magasabbra emelt tekintélynek. Ő Felsége nevében! Mert hogy a bíróságok Ő Felsége nevében ítélnék, maga azt jelenti, hogy a ki valaki felett ítélt, kell, hogy annak felette álljon; no, hát a parlament felett magának Ő Felségének sincs ítéleti joga, a mig ezt a jogot a parlament saját maga ki nem adja a kezéből. A parlamenti Trója ma csak a kuriai falónak nyitna rést, de a mint egyszer ez a rés meg lenne nyitva, vége lenne a körülbástyázott biztonságának s egyik feladott jog a másikat vonná maga után. Szóval még feltevésnek is kellemetlen, s lehetetlen ezen indítványt a nemzet méltóságával összeegyeztetni. Sőt van benne valami boszantó: az ország választottjait egy elvont, kinevezett testület jogarának vetni alá.

Hanem hát az ellenzék most ellenzék, s mikor az ő ellenzékieskedésében megbicsaklik, akkor se lát, se hall, s szenvedélyének tág utat nyitva, még most is be tudná hívni országsszabaditónak a törököt. De mikor ki kellene vinni, másra bizná, már mint akkoriban.

Soha, soha, uraim! Ne legyen arra ideje senkinek, hogy valaha a parlament felett bíraskodják; ha pedig a parlament olyan, hogy nem lehet benne megbízni, ám tartsa magát távol tőle az a nagy hazafi, a ki kikéri magát, hogy őt is embernek nézzék, mert ez a parlament Európá egyik parlamentjénél sem rosszabb; de ha mégsem méltóztatnak vele megelégedve lenni, ám méltóztatssanak más parlamentet produkálni — mondva!

Én Istenem! Hát még az a taktika, választások előtt verni a választók fejébe: Hiába választotok nem kormány-

pártit, mert haza kergeti az országgyűlésről Tisza Kálmán!... Hát olyan hatalmas ember az a Tisza Kálmán? Az urak meg olyan semmik? És mégis le akarják győzni? Nem hallottunk ilyent a mesében sem! És önk maguk ijesztik el választóikat maguktól...

Országgyűlés.

A képviselőház ápril 26-iki ülésén az előző bejelentések és egyéb beterjesztések után következett a napirend első tárgya: a telekkönyvi ügyek.

Matyska Péter előadó megokolja és elfogadásra ajánlja a javaslatot. Ezzel szemben Fenyvessy Ferencz a következő határozati javaslatot nyújtja be: Határozza el a képviselőház, hogy a tárgyalás alatt levő 505. sz. törvényjavaslatot nem fogadja el, hanem utasítja az igazságügyi kormányt egy oly törvényjavaslat haladéki nélküli előterjesztésére, amely a kir. törvényszékek telekkönyvi hatóságát megszüntetve, ezzel az ugyanazon kir. törvényszék székhelyén levő kir. járásbírói bíróságot ruházza fel.

Telecszky István sokkal helyesebbnek tartja, ha a törvényjavaslat elfogadtatik, mert a Fenyvessy által célzott reform szerint nem volna rövid idő alatt kivihető, más részről költségeket igényelne, melyek a törvényjavaslat által tervezett mód mellett melőzhetők.

Fabiny Teofil igazságügyminiszter megjegyzi, hogy ha Fenyvessy által beadott határozati javaslat elfogadtatik, az az elsőbírói szervezetnek legalább részbeni reorganizációját tenné szükségessé és oly rázkódásokkal járna, melyeket elkerülni kell. Ajánlja a törvényjavaslat elfogadását.

Fenyvessy Ferencz azon egyetlen érv előtt hajol meg, hogy most már nincs idő a javaslatának keresztülvitelére s visszavonja határozati javaslatát.

A ház elfogadta a törvényjavaslatot az igazságügyi bizottság által ajánlott módosításokkal. Következett a törvénykezési szünet újabb szabályozásáról szóló törvényjavaslat tárgyalása. Matyska Péter előadó elfogadásra ajánlja a javaslatot.

Fenyvessy Ferencz a mellett érvel, hogy az első folyamodású bíró éppen úgy megérdemli a 8 heti szabadságot, s tán még jobban, mint a kuriai bíró. E mellett sérelmesnek tartja a javaslatnak azt az intézkedését is, hogy a törvényszék elnöke szabja meg, hogy mikor mehet a bíró szabadságra. Mind a mellett elfogadja a javaslatot.

Kőrössi Sándor polemizálva az előtte szólottal, hivatkozik a büntető-, kereskedel-

mi és váltótörvényekre, melyekre nem mondhatja senki, hogy azok is csak toldozás-foldozás. Áttérve a javaslatra, helyesnek tartja, hogy a felsőbb bíróságok tagjai hosszabb-ideig szünetelhesseken, mint az első-bíróságok tagjai, mert az első-bíróságok tulajdonképpen csak a per előkészítési cselekményeivel vannak elfoglalva, míg a felsőbb bíróságok a perekben folytonosan érdemleges ítéletet hoznak. Ezért a legfelsőbb bíróságok működése sokkal nehezebb, mint az első bíróságoké, mert ez az érdemleges ítélethezatal magköveteli, hogy a bírák 9 órától délután 2-3 óráig folytonosan ülésezzenek napokint, míg az első-bírósági bírák szabaddalban mozoghatnak s működésük nem tart 9 órától 2-ig, hanem csak déli 12 óráig. Nagyobb fáradsággal járván a felső bíróságok működése, mint az első-bíróságoké; több időre is van szükségük. Ezenkívül a felső-bíróságok tagjai rendszerint öregebbek és törődöttebbek, mint az első-bíróságok tagjai s ennél fogva hosszabb szünidőre van szükségük. Azt a két heti szünidőt tehát a t. ház a törvényjavaslat elfogadásával bátran meghadhatja a felső-bíróságoknak. Elfogadja a javaslatot.

Fabiny Teofil igazságügyminiszter kérde, hogy lehetséges-e a mostani bírói szervezet mellett helyes igazságszolgáltatást? Van pl. 3 törvényszékünk, a melynél az elnökön kívül 4 bíró van. Ezeken kívül 6 törvényszék-nél 5 s 8 törvényszék-nél 6 bíró működik az elnök mellett. Végre van 34 törvényszékünk, a melynél 6-nál több, de legfeljebb csak 10 bíró működik az elnökön kívül. Járásbírói bíróságaink között van 27, a hol albiró nincs s így csak egy bíró működik; és van 185, a hol csak egy albiró van a járásbíró mellett. Kérde, lehetséges-e egy ily organizmussal zavartalanul és akadálytalanul az igazságszolgáltatást folytatni, ha az első bíróságoknál kényszerű szünetelést tartunk fenn. Mi lenne ennek következménye? Az, hogy a járásbírói bíróságok dezorganizáltak fognak, az ügymenet teljesen fönn fogyákadni. De a törvényszékeknél még nagyobb mértékben következne be ez, mert a törvényszékeknél kell a helyettesítésről gondoskodni s az egész esztendőn át ki nem jövni a főnökkadástól és a zavarból. Azt hiszi tehát, kétségtelen, hogy az első-bíróságokra nézve a szünetelés fönn nem tartható. A budapesti bírókra nézve kivétel tevése kívántható. Az, t. ház, teljes lehetetlen, hogy az első-folyamodású bíróságok között különbség tétessék. A budapesti bíróságok különben is több előnyben részesülnek, mint a vidékiek. A javaslatot elfogadásra ajánlja. — Elfogadtatik.

szobája feküdt. Gyula bizonyosan ezen uton akar a házba hatolni — gondolám s én is lemenve az udvarba, olyan helyet keresék, honnan mindent látni lehetett. Gyula óvatos léptekkel ment az ajtóhoz s egy kulcsot vonván ki zsebéből, nesztelenül a zárba illeszté. Az ajtó-felnyitás oly nesztelenül történt meg, hogy én sem hallottam semmit. Egy perc múlva belépett. Én is rögtön oda siettem s hallgatóztam. Benn minden csendes maradt. Már azt kezdém hinni, hogy Laura beleegyezett a találkába s mély megvetést kezdék érezni iránta, hanem egyszerre egy éles sikoly hangzott ki, mire én egy közeli bokorba bujtam. Láttam Gyulát nemsokára kilépni és távozni, de hogy mi történhetett oda benn, arról sejtlemem sincs. Megnyugtatósomra szolgált azon tudat, hogy Laura nem részes a dologban, mert ha Gyula az ő beleegyezésével ment oda, akkor nem üttöt volna zajt. Még egy ideig rejtekemben maradtam, várva, hogy tán lesz a dolognak folytatása, de nagy bűmlatomra a lakásban minden csendes maradt. Ezután felmentem szobámba s egész reggelig gondolkodtam a történetek felett. Másnap Laurák elhagyták lakásukat s a város más részébe költözködtek. Gyulát pedig azóta alig láttam.

(Folytatása következik.)

Dobay János.

SZEMLE.

Belföld.

A király Ő Felsége Albrecht főherceghez 60 éves katonai jubileuma alkalmából a következő legfelsőbb kéziratot küldötte:

«Kedveltség ép szellemi és testi erőben ünnepli ma azon napnak 60-dik évfordulóját, midőn a hadseregbe lépett. Ugy én, mint velem a hadsereg, melyet kedveltség annyiszor vezérelt dicsőségre és győzelemre, örömtelt szívvel ünnepeljük a mai napot. Kedveltség mozgalmas életfolyásának minden változatában a legtisztább hazafiság példányképeül szolgált és én hálátelen gondolok fényes tetteire és önzetlen odaadására, melyet személyem és a hadsereg iránt tanusított. Kedveltség ünnepelt neve a legkésőbbi időkig disziteni fogja a hazai történet dicsteljes lapjait. De ne is feledjessék el kedveltség szeretete és áldozatkész gondosága, melylyel a hadsereg tagjai iránt viseltetett. Mindezek után fogadják kedveltséged a mai nap alkalmából legszívesebben és leg-hálásabban szerencsekívánataimat, melyhez azon reményemet fűzöm, hogy a mindenható kegyelme még évek során át megtartsa kedveltségedet nekem és a hadseregnek.»

Kálnoky gróf a politikai helyzetéről, mint Bécsből jelentik, a mult szeredai katonai tanácsban beható előterjesztést tett, a mely nagy benyomással volt a királyra, Tiszára és Taaffera. Részletezte az események folyását ősz óta és kijelentette, hogy az osztrák-magyar politikának sikerült megakadályozni, hogy a válság az osztrák-magyar érdekekre nézve káros irányban fejldjék, még pedig a nélkül, hogy más, mint békés eszközökhöz kellett volna nyulni. A külügyminiszter érinté a monarchia viszonyát Németországhoz, Olaszországhoz, Oroszországhoz és a többi hatalmakhoz s azzal, a kijelentéssel végzé, hogy a nemzetközi helyzet általában lényegesen javult.

Ő felsége Kálnoky gróf külügyminiszteren kívül még Bylandt-Rehdt gróf hadügyminiszternek, Pejacevich Miklós gróf lovasági tábornoknak és Szechen gróf főudvarnagynak adományozta az aranygyapjasrendet.

A jövő országgyűlési időszakra a képviselőválasztások — mint a »B. C.« írja — mindenesetre június folyamában, tehát még a nagy mezei munkák megkezdése előtt fognak végbemenni. A szerint, a mint az országgyűlés május hóban korábban vagy később lesz bezárható, fog a tíz napi választási határidő is kiirtni oly módon, hogy ha az országgyűlés berekesztése csak május vége felé fog bekövetkezni, a választások első napja az országgyűlés bezárása után huszadnapra leend kitűzve, úgy, hogy az utolsó választási nap a harminczadik nap lesz az országgyűlés feloszlata után.

Külföld.

A Schnaebele-féle ügy még mindig nincs elintézve, még mindig felszinen van. A francia sajtó hangja nagyon izgatott, s úgy látszik, a szélső párisi lapok saját céljaikra akarják ez esetet kiaknázni. Azonban, bár berlini hírek szerint a Schnaebele vétkes volt a be van bizonyítva, a német kormány békülékenységének jeléül el fogja rendelni Schnaebele szabadon bocsátását.

A külföldi hírek közül még megemlítjük, hogy a berlini rendőrség ismét figyelmeztette a pétervári rendőrséget, hogy a csár ellen újabb merénylet van készülöben. Másik nevezetes hír, hogy a csár megtiltotta az azon célra alakult bizottságnak, hogy Boulanger francia hadügyminiszternek diszkardot küldjön.

Tanügy.

Üdvözlő-irat Gönczy jubileumára.

A »Háromszékmegyei Tanító-testület« Gönczy Pál vall. és közoktatásügyi miniszteri tanácsosnak a mai napon tartandó 50 éves tanügyi jubileumára a következő üdvözlő-iratot küldötte, átadására Beksics Gusztáv orsz. képviselőtől kérvén fel:

Méltóságos Miniszteri Tanácsos ur!

Az 1887. év május 1-ső napja, mint a melyen Méltóságod eredményekben gazdag 50 éves paedagogiai munkásságára edes öntudattal tekinthet vissza, ünnepe a hazai tanítóágnak, ünnepe a nevelésügy iránt igazán érző minden hazafinak; igen, mert hazai népektatásügyünk fokozatos haladása és jelen állapota Méltóságod lánglelkű munkásságának köszönhető leginkább. Méltóságod

golt, alig lehet egy hangját hallani és soha sem megy ki a háztól.

— S te nem sejtéd, hogy mi az oka a változásnak? — kérdém érdeklődéssel.

— Nemcsak sejttem, de bizonyosan tudom, hogy Laura körül forog a dolog. Gyula háttartalan szerelmes bele s valószínűleg e miatt haragszik rá anyám oly nagyon.

— S azóta tett valami olyant Gyula, a mi újabb vizsgálóra okot szolgáltatott?

— Gyula megbecsáthatatlan könnyelműséget követ el, de alig hiszem, hogy anyám erről tudna valamit. Valami egyéb történetet közöttük, miért anyám annyira elkeseredett, és én ezt szeretném megtudni. Valóságos kémszerepet játszom, miúdig ott állok a ajtók mögött, de még eddig nem sikerült semmit megtudnom.

— Te egy megbecsáthatatlan könnyelműséget emlitettél — szólék izgatottan, mert éreztem, hogy ez az, a mit én keresek. Kérlek, édes Bélám, mondj meg mindent egész bizalmasan; soha senki sem fogja megtudni.

— Ah, barátom, az egy borzasztó titok. Bár csak meg se tudtam volna, mert nincs miatta egy nyugodt pillanatom. Oh, az a Gyula, hogy még ilyenekre is képes!

Roppant izgatottsággal kezd meg Béla a fontos titok közlését; gondosan megvizsgálta a szomszéd szobákat, hogy nincs-e valaki ott s aztán mellém ülve, csaknem suttogó hangon szólt:

— Neked el kell mindent mondanom, mert

bizom benned s egyedül nem tudom tovább viselni a szörnyű terhet. Hallgasd tehát. Előtt néhány nappal egy éjjel — épen az utolsó éjjelen, melyet Laurák e házban töltöttek — valami neszre hirtelen felébredtem. A szomszéd szobában Gyula nehéz lépte hallzottak. Már hajnal felé járhatott az idő s nekem nagyon feltűnt, hogy Gyula még ébren van. Egy darabig figyelmesen hallgatóztam a léptek zajára. Gyula végre elhagyta a szobát s néhány perc múlva lassu, óvatos lépteket hallottam a folyosón tovahaladni. Azonnal Laura jutott eszembe. Felpattantam ágyamból s egy néhány ruhadarabot magamra hányva, siettem utána. Gyula lement az udvarra s egyenesen a Laurák lakosztálya felé tartott. Keleten az égbolt már világosodni kezdett s én Gyula ingadozó járásából felismertem, hogy egy kissé részeg. Szent Isten, mit fog ez zavaros fejjel elkövetni! — gondolám magamban s utána akartam menni, hogy lebeszéljem okátalan tervéről, de nem volt bátorságom utjába állni, mert talán megölt volna. Gyula egy perczig megállt a Laurák lakása előtt s aztán hirtelen megfordulva, egy kis használatlan kertajtót felnyitva, a házunk mellett elvonuló síkatorbalépettki. Kezdettem tisztába jönni szándékával. Laurák lakásáról egy kis ajtó nyílt a síkátorba, melyet azonban sem ő, sem a korábbi lakosok sohasem használtak. Ezen ajtó egy kis fás kamrába nyílt, mely mellett a konyha és Laura háló-

lelkének egész odaadásával, szívének teljes melegével gyámolította és segítette népoktatás-ügyünket arra a színvonalra, a hol ma áll. A mily szerencsés volt népoktatásügyünkre nézve az alkotmányos korszak bekövetkezésével Méltóságodnak ama magas állásra történt kinevezése, melyen alkalom adatott az új ég és új föld teremtésében kiváló hatással közreműködni, épen oly mély hála tölti el a hazai tanítóság keblét a Gondviselés iránt ma, 50 éves jubileumán, drága életének megtartásáért.

Egy hazafiai erőnyekben, munkásságban és sikeres alkotásokban gazdag multra tekinthet vissza s teljes büszkeséggel Méltóságod mai jubileumán. S mi, kik ez alkotásainak megszilárdításában mint csekélyke eszközök munkálhattunk, háládatlanok lennénk, ha e kinálkozó alkalmat meg nem ragadnánk, mélyen érzett hódolatunknak bár szerény, de őszinte kifejezést adni.

Fogadja el azért Méltóságod itt e helyen a tanügy terén 50 év lefolyása alatt tanúsított gazdag munkásságának szép ünnepén alólirott Tanítótestület nevében abbéli őszinte szívből jövő kívánságunkat, hogy az Egek ura tartsa meg drága életét szeretett családja boldogítására, a közjó előbbrevitelére és a népnevelés szent ügyének további hasznára az emberi kor legvégső határáig állandó egészségben és kitartó szellemi erőben!!!

Mély tisztelettel maradván:

Méltóságos Miniszteri Tanácsos ur!

Kézdi-Vásárhelyt, 1887. ápril 28-án

a Háromszék megyei Tanítótestület nevében alázatos szolgálai:

(P. H.) M. Székely János, Gyöngyösi István,
elnök. titkár.

Imets-jubileum.

Csik-Somlyó, 1887. ápril 27.

A csiksomlyói róm. kath. főgymnasium tanártestülete folyó évi ápril 25-én kegyeletes ünnepélyt ült Imets F. Jákó igazgató 25 éves tanári jubileuma alkalmából.

Az ünnepélyességek tulajdonképpen már 24-én este vették kezdetüket a gymn. ifjúságnak fátylasmenetével.

25-én reggel ünnepi mise tartatott, hol Imets F. Jákó jubiláns fényes segédlet mellett celebrált.

A főgymnasiumi dalárda Dr. Medgyesy Béla tanár vezetése és Szász Károlyné urasszony orgona-kíséréte mellett „Theodor de la Hache“ vocalmiséjét adta elő harmonikus szépséggel a jelenvolt diszes, nagy közönség nem csekély meglepetésére.

Ezután a megyeház nagytermébe vonult a közönség, hol a rendező-bizottság disz-ülést tartott.

Egy öttagu bizottság által az ünnepelt meghívottat a gyűlésre s annak élén megjelenvén, a részére kijelölt és feldiszitett helyet elfoglalta, miközben a főgymn. dalárda férfikara rázendítette a Bartalis Ágoston VIII. oszt. tan. által irt és Dr. Medgyesi Béla tanár által dallamra vett üdvözlő dalt. Most Glósz Miksa tanár felolvasta az ünnepelt pályafutását találóan ecsetelő munkálát, majd Pál Gábor tartalmas beszédben üdvözlöi a jubiláns igazgatót s a tanári kar tisztelete és elismerése jeléül átnyújt neki egy izléses ezüst serleget. Nagy Lajos kanonok-főesperes a papság nevében tartott valódi classicus nyelvezetű beszédben üdvözlöi a jubiláns papot s átnyújtja neki Majer István „Ezer Kereszt“ cz. diszművét. Dr. Fejér Antal ügyvéd az ünnepelt volt tanítványainak hálaíját s tiszteletét tolmácsolván, egy remek kivitelű albumot nyújtott át. A jelenlegi tanítványok érzelmeit és hálaíját Bartalis Ágoston VIII. oszt. tan. lendületes beszédben tolmácsolta s az ünnepelt tanár magas műveltségének kitüntetésé jeléül diszes babérkoszorút nyújtott át. A helybeli tanítóképezde ifjúsága P. Tima Dénes tanár vezetése mellett Mester Károly „Szózat“-át szép sikerrel adta elő. Erre Mikó Bálint, Csikmegye főispánja, a maga és a törvényhatóság nevében üdvözlöi a jubiláns. A csikszeredei polgári leányiskola érzelmeit özv. Lakatos Jánosné igazgató-nő tolmácsolja, míg a gazdasági felső-

népiskola részéről Lakatos Mihály tanár szép beszédben üdvözlöi a nap hőseit. Majd ismét Baka József mint a csikmegyei róm. kath. egyesület alelnöke köszönti a fubilánsot, mint ezen egyesület buzgó elnökét. A meghatottságtól remegő hangon válaszolt a jubiláns egyenkint a hozzá intézett beszédekre. Találósan s az érzékeny szív közvetlenségével emelte ki minden irányban azon mozzanatok, melyek az ünnepelők részéről rá nézve e napot felemelővé és örökké feledhetlenné tették. Befejezésül a gymn. dalárda Huber Károly „Nemzeti zászló“ cz. gyönyörű darabját adta elő a nála megszokott praecisitással. Egy szép albumot nyújtott át még az ünnepeltnek kiváló tisztelete jeléül Klenesár helybeli könyvkötő.

Ezzel az ünnepélyességek befejezést nyertek volna a délutáni vizionlátásig, mikor is Balogh Elek szemináriumi főlemező kitűnő konyhája látta el a diszebedre összesereglett nagy közönséget. Balogh ur megérdemli, hogy e helyen is kiemeljük, mert izletes meztől méltán kiérdemelte a jelenlevők elismerését. Az „U“ alakú százerterékű asztalnál csakhamar megindult a jó kedv s egymást érték a szellemes felköszöntők.

A harmadik fogásnál fölállt Mikó Bálint főispán s poharat emelt a király, királyné és felséges családjuk egészségére, melyet lelkes éljenek követtek s a jubiláns az ezüst serlegben levő bort e szerint a legelső magyar emberre ültette ki. Éltés Elek tanfelügyelő erdélyi püspök öccsellentiaját, Nagy Lajos kanonok Trefort Ágoston minisztert, Madár Imre főjegyző a jubiláns, Pál Gábor Mikó Bálint főispánt köszöntik fel, majd Molnár Lajos a tanártestületre, Imets F. Jákó jubiláns hálaíját és köszönetet mondva a kitüntető figyelemért Csikmegye művelt közönségére emelt poharat, dr. Fejér Antal ügyvéd a papságot s köztük Nagy Lajos kanonokért, Szász Károly Éltés Elek tanfelügyelőért, Mikó Bálint főispán a jubilánsért, Nagy Lajos Bodó Alajos plebánosért, dr. Medgyesy Béla a csiksomlyói főgymn. és tanító-képezde tanártestületei között levő egyetértésért, Csédő István ügyvéd Paál István adófelügyelőért, dr. Medgyesy Béla Jakab Lajos lövétei plebánosért, Szász Károly Fodor Ignác ügyvédért, dr. Medgyesy Béla a ünnepélyességeken közreműködő s annak fényét orgonajátékával nagyban emelő Szász Károlyné urasszonyért ültetnek poharat. Erre Éltés Elek tanfelügyelő indítványára a diszebedről egy bizottság küldet ki, mely Szász Károlyné urasszonynak szíveségeért köszönetet mondjon. Ezek után még számos felköszöntő mondatot, többek közt Pap András tanár az ügyvédi kar jelenlevő tagjaira, Bodósi Lajos tanár dr. Fejér Antal ügyvédre, dr. Fejér a jubiláns édes anyjára stb. stb., s vidám hangulatban telt az idő a cigányzene lelkesítő nótái mellett 6 óra feléig, mikor is a társaság lassan oszladni kezdett.

Meg kell említenem azt is, hogy a jubiláns az ország minden részéből mintegy 100 üdvözlő levelet s táviratot kapott, melyek a diszebeden felolvastattak.

Egy jelenvolt.

Különfélék.

— **Előléptetések.** A Kézdi-Vásárhelyt állomásozó 24-ik honvéd-zászlóaljnál a napokban két előléptetés történt. András Mózes főhadnagyból százados és Turóczy Ferencz hadnagyból főhadnagy lett. Őszintén gratulálunk a két derék, népszerű tiszthoz.

— **A népfelkelési tisztí tanfolyam** Kézdi-Vásárhelyt május 6-án meg fog nyitni. Mintegy 19 aspiráns kapott behívót. Ezek közül 4 Kézdi-Vásárhelyről, 15 pedig vidékről való.

— **Dancz Lajos** szinigazgató, ki jelenleg Brassóban működik nagy társulatával, távirati kérdést intézett Kézdi-Vásárhelyre az itteni szinkör tulajdonosához, hogy hajlandó-e az arenát május 10-től kezdve átbocsátani. Minthogy az ideai szini évadra a Dancz-társulat bírja az engedélyt s a szinkör is fenn van tartva, remélhető, hogy nyári szini évadunk már május közepén kezdetét veszi.

— **A kézdivásárhelyi csizmadiák** részére tudvalevőleg az E. M. K. E. 3000 pár bakancsra szóló megrendelést eszközölt kiilletékes helyen a népfelkelés felszerelése alkalmából. A bakancsok elkészítésére vállalkoztak: Sáska Antal, Tuzson Pál és Medgyaszai Máté. A megrendelés június végéig foganatósítandó. A vállalkozók a kellő lépéseket megtették; anyag, munkaerő bővön áll rendelkezésükre, s e hét elején hozzá is fogtak a munkához. Hat szabász és mintegy ötven segéd-munkás működik. A kik olvasták a lapunkban is annak idején megjelent utasítást, elképzelhetik, mennyi nehézséggel jár az előírás pontos megtartása a még szokatlan munkásoknak; ők azonban a kezdet nehézségein csakhamar túlestek, most már benne vannak a rendes kerékvágásban, és foly a munka pompásan. Minthogy pedig sem szakértelembe, sem anyagban, sem jó munkásokban hiány nincs: biztosra lehet venni, hogy a vállalkozók meg is fognak felelni kötelezettségüknek. Kézdi-Vásárhelyt ez az első ilyenü mű vállalkozás. Vajha követné minél több! Mi őszintén ohajtjuk ezt s azért a vállalat vezetőinek kitartást és sikert kívánunk.

— **Kisvárosi idyll.** Rég elismert igazság, hogy nem jó kecskére bízni a káposztát. Mi meg, kézdivásárhelyi szempontból tekintve a dolgot, azt is hozzátelhetjük, hogy még a virágos cserepeket sem jó a szakállas falánk utjába rakni. Érdekes példát szolgáltatott erre a pénteken délután véghezment esemény, mely is az egész piac-soron nagymérvű derűtlenségnek lett okozója. — A nap melegen süt, az ablakok tárva-nyitva, a szabad levegőre kitétt virágok kéjesen nyújtják szirmaikat a meleg napfényben; a házak árnyában egy sötét szakállas alak közelg. A naiv virágoskák gyöngéden mosolyognak a közelgő alakra, nem is sejtve, hogy annak villogó szemében sorsuk van megírva. A kecske diadalmasan nevet szakállába, oda lép, felkényököl az ablak fájára s pillanat alatt az egész növényzetet — lelegeli. A dolgot a háziak észreveszik s lesz óriási sivalkodás az asszony-nép részéről. A rabló kecske üzőbe vétetett s egy természetes szegfűbokkal szájában szélvész-ként rohan végig a piacon, nagy esődületet idézván elő. Általános népfelkelés lett, ámde a kecske nem azért kecske, hogy elfogassa magát. Könnyű lábakkal iramlott tova s egy sikátorban szegfűbokrostól együtt nyomtalanul eltűnt.

Közigazdaság.

Valami a tagosításról.

(Folytatás.)

Már 1889-ben gyümölcsfát is ültet a gyümölcsösnek szánt helyre, míg a veteményes kertet vékonyan megtrágyáztatja, hogy annál szebb, piacosabb zöldsége legyen. Szereti a lencsét termesztetni s vet a forgón kívüli holdba lencsét, mint egyik legpénzebb veteményt.

A tavaly megtrágyázott luczernásba már most vet árpát, közébe luczernával. Míg a tartalék-luczernásba, mely a télen trágyázva lett, zöld takarmányt vet és pedig felváltva hol búkkönt, hol csalamádét.

Az 1-ső szakaszban még a múlt évben répa után rozst vetett, azt kora tavasszal etetni kezdi, azután vet búkkönt, csalamádét, de télre felszántatja.

A 2-ik szakaszba ültet répát; ősszel beveti rozsszal takarmánynak.

A 3-ik szakaszban mivel törökbuza szemnek, szárát újból elteszi télre takarmánynak s télre felszántatja.

A 4-ik szakaszba, mely trágyázva lett, vet búkkönt, mit megcsinálnak szénának; az után még vet csalamádét s télre felszántatja.

Az 5-ik szakaszban roz- és buzaaratás lesz; ősszel felszántatik.

A 6-ik szakaszba újból vet búkkönt szénának, azután feltöreti s beveti fele roz, fele buzával.

Várható termés ez évben:

A luczernásban árpaszalma, egy kis vágás luczerna a tarlóban. A tartalék-luczernásban zöld takarmány bővön.

Az első szakaszban eleinte rozstakarmány, később búkkönt, csalamádé.

A 2-ik szakaszban répa 100 mmázsa.

A 3-ik szakaszban törökbuza 7—800 liter, egy kevés paszuly, mák.

A 4-dik szakaszban búkkönt-széná 20 mmázsa, csalamádé nyári takarmánynak.

Az 5-ik szakaszban roz és buza 1000 liter.

A 6-dik szakaszban búkkönt-széná 15 mmázsa.

A luczernásban árpa mintegy 600 liter.

A forgón kívüli 1 holdon termett lencséje 500 liter, lencse, szalma mintegy 10 mmázsa.

Ezen évben gazdánk azon örömdetes tapasztalatra jön, hogy az idén már többecske szemtermése, de ugyanannyi takarmánya lett, mint tavaly, s hogy az idén már inkább tud pénzt csinálni s abból az adót, cselédet fizetni. Hogy aljnak való szalmát sem kell venni, szintén vigasztaló.

Még ez évben trágyázás alá jön a váltó 1-ső és 5-ik szakasza és a forgón kívüli, melyet még ez év őszén meghordat és palaszánt t.

A következő 1890-ik évben a mivélés a következő:

A luczernás már be van állítva, míg a tartalék-luczernás takarmány-termesztésre fordítatik, mint tavaly.

A forgón kívüli 1 holdon mivel káposztát.

Az 1-ső szakaszban lesz árpa lóherrel.

A 2. szakaszban roz, búkkönt, csalamádé-takarmány.

A 3. szakaszban répa, őszön rozsszal, jövőre takarmánynak bevetetik.

A 4. szakaszban törökbuza; télre felszántatik.

Az 5. szakaszban búkkönt szénának, azután csalamádé; ősszel roz és buzával bevetetik.

A 6-ik szakaszban roz- és buzaaratás lesz; ősszel felszántatik.

Várható termés a 3-ik évben:

A luczernás ad 3—4 vágást, míg a tartalék-luczernás zöld takarmányt.

Az 1. szakasz árpaszalmát, egy kis vágás lóher.

A 2. szakasz zöld takarmányt és szénát télre.

A 3. sz. répát 100 mmázst.

A 4. sz. törökbuza 7—800 liter, egy kevés paszulyt és mákot.

Az 5. sz. búkköntszénát és nyári takarmányt 25 mmázst.

A 6. szakasz rozst és buzát 1000 liter.

A lóherésbe vetett árpa után 600 liter.

Ez évben trágyázás alá kerül a váltó 4-ik és 6-ik szakasza.

1891-ben, vagyis a 4-ik évben, a mivélés a következő:

A luczerna kaszáltatik.

Az 1. szakaszban is a lóher most jön kasza alá, melynek 3-ik hajtása leszántatván, törökbuzával bevetetik jövőre.

A 2. sz. árpa lóherrel vettetik.

A 3. sz. roz, búkkönt szénának, csalamádé.

A 4. sz. répa, ősszel rozsszal takarmánynak bevetetik.

Az 5. sz. roz- és buzaaratás.

A 6. sz. törökbuza, paszuly és mák.

Várható termés a 4-ik évben:

Takarmányul:

A luczernáról 3—4 vágás, melyből egy vágás megszáritatik.

A tartalék-luczernáson zöld takarmány nyárra.

1. sz. lóhervágás.

2. sz. egy kis lóhervágás és árpaszalma.

3. sz. roz, továbbá búkköntszéná és csalamádé.

4. sz. répa.

6. sz. törökbuza, paszuly és mák.

Szemtermésül:

2. sz. árpa mintegy 600 liter.

5. sz. roz és törökbuza 1000 liter.

6. sz. szemes törökbuza 7—800 liter.

Ezen évben trágyázás alá kerül a tartalék-luczernás s a váltó 3. és 4. szakasza.

(Vége következik.)

Elekes Tivadar.

Piaci árak

Kézdi-Vásárhelyt, április 28-án.

Buza (tisza)	hektóliterenkint	5 frt 80 kr.
" (elegy)	"	4 frt 75 kr.
Rozs (tisza)	"	3 frt 80 kr.
" (elegy)	"	— frt — kr.
Arpa (tisza)	"	3 frt 20 kr.
" (elegy)	"	2 frt 40 kr.
Zab	"	1 frt 90 kr.
Törökbuza	"	4 frt 40 kr.
Kása (köles)	"	8 frt — kr.
" (árpa)	"	24 frt — kr.
Borsó	"	6 frt — kr.
Lencse	"	10 frt — kr.
Fuszulyka	"	5 frt — kr.
Pityóka (legszebb)	"	1 frt 30 kr.
Marhahús	kilogr.-kint	— frt 32 kr.
Disznóhús	"	— frt 36 kr.
Juh-hús	"	— frt — kr.
Szalonna	"	— frt 60 kr.
Faggyu (nyers)	"	— frt 20 kr.

Felelős szerkesztő:

Ifj. Dobay János.

Kiadó tulajdonos:

Ifj. Kovács Dániel.

Sz. 505. t.lkvi.

1887.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kovásznai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közli, hogy Szurkos László végrehajtónak Tódor Domokos, Csoma Imre és Kádár Ferenc végrehajtást szenvedő elleni 55 frt-tőkekövetelés és járulékaliránti végrehajtási ügyében a kovásznai kir. járásbíró hatáskörében levő a gelencei 76. sz. telekjegyzőkönyvben fekvő a 2556. hr. szám alatti ingatlanra 13 frt, 2863/1, 2864/1, 2865/1. hr. sz. a. ingatlanra 31 frt, 4796/1, hr. sz. ingatlanra 36 frt, 7675. hr. sz. a. ingatlanra 11 frt, 7965/1. hr. sz. alatti ingatlanra 9 frt, a gelencei 67. sz. t.lkvb. 189—192. hr. sz. alatti ingatlanra 227 frt, a gelencei 72. sz. t.lkvb. 1870., 1871. hr. sz. a. alatti ingatlanra 46 frt, 2750. hr. sz. alatti ingatlanra 38 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887-ik évi május hó 13-án délelőtt 9 órakor Gelence köz-

ségében birtoktestenként megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladhatni fognak.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlanok becsúrának 10%-át, vagyis a 2556 hr. sz. alatti 1 frt 30 kr., 2863/1, 2864/1, 2865/1. hr. sz. alatti 3 frt 10 kr., 4796/1, hr. sz. alatti 3 frt 60 kr., 7675. hr. sz. alatti ingatlanra 1 frt 10 kr., 7965/1. hr. sz. alatti ingatlanra 90 kr., a gelencei 67. sz. t.lkvb. 189—192. hr. szám alatti 22 frt 70 kr., a gelencei 72. sz. t.lkvb. 1870., 1871. hr. sz. alatti 4 frt 60 kr., 2750 hr. sz. alatti 3 frt 80 krt készpénzben, avagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság Kovásznán, 1887. évi március hó 17-ik napján.

Dobay,

kir. járásbíró.

A köszvény és osz ellen ajánlott számos házaszerek között még is csak a valódi Horgony-Pain-Expeller a leghatásosabb és legjobb. Ez nem titkos-ször, hanem egy teljesen megbízható, orvosilag kipróbált készítmény, mely minden betegnek teljes megnyugvással ajánlható. Hogy a Pain-Expeller teljes bizalmat érdemel, legjobban kitűnik abból, hogy sok beteg, a ki nagy garra feldiesert más gyógyszereket próbált meg, megint csak a régi jónak bizonyult Pain-Expellerhez tért vissza. Épen az összehasonlítás által győződtek meg arról, hogy úgy a csúszos faldalmak, tag-szakadások stb., mint a fő-, fog- és hátfájás, oldallálmások stb. a Pain-Expellerrel eszközölt bedörzsölések által leggyorsabban szüntethetők meg. A 40 kros, 70 kros és 120 oleo ár a szegényebbeknek is hozzáférhetővé teszi, míg másrészt a számos siker a felől kezeskedik, hogy a pénz nines kidobva. A káros utáztatoktól azonban óvakodni kell, s csak a „horgony-jellel” ellátott Pain-Expellert fogadjuk el mint valódit. Központi-raktár: Gyógyszertár az arany oroszlánhoz Prágában, Niklas-platz 7. Kapható a legtöbb gyógyszerárban. *)

*) Kaphatók: Kézdi-Vásárhelyt Szabó Albertnél, Kovásznán Gross C. gyógyszerárban. Főraktár: Török Józsefnél Budapesten.

T Ü Z.

Biztosítók figyelmébe.

Tisztelettel értesitem az érdekelt biztosító közönséget, miszerint a néhai Hankó László által képviselt

Magyar Általános Biztosító Társaság

ügynökségét

átvettem, s ennéltogva e szakmába vágó mindennemű biztosítást elvállalok és utasítást készséggel adok.

Kézdi-Vásárhelyt, 1887. évi május 1-én.

Ifj. Bándy István.

- I E T I S -

TAVASZI és NYÁRI UJDONSÁG.

MENYASSZONYI, SÉTA- és HÁZIRUHÁK (toillettek) a legújabb divat szerint készülnek

KOVÁSZNAI és KERESZTESY

női divat- és készöltöny-termében

BRASSÓ (főter).

Ugyanott újonnan megérkeztek a legdivatosabb bel- és külföldi gyapjú ruhakelmék szép mintákban, creppek, cachmirok, lyoni selymek, merveilleuxok, faillek, bársonyok fekete és minden színben, női és férfi confections posztók, mosó satin és toilek, zephirek, oxfordok, Benedict Schroll-féle schiffon, schirting, inlet és sávolyok (gradol), továbbá amerikai vásznak minden szélességben. Szalmakalapok, virágok, tollak, csipkék, szalagok, selyem- és irhakesztyűk, nap- és esőernyők, csipke-, jutte- és tunis-függönyök, terítők, futó- és sofa-szőnyegek igen előnyös árakon kaphatók.

Minták kívánatra ingyen és bérmentve.

MAGYAR KIRÁLYI ÁLLAMVASUTAK.

KELETI VONAL.

Menetrend.

Érvényes 1886. október hó 1-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

Érvényes 1886. október hó 1-től.

Állomások	319. vegyes v.	307. személyv.	301. gyorsv.	Állomások	319. vegyes v.	307. személyv.	301. gyorsv.
Predeal (vendéglő)	(érk. ind.)			Kis-Kapus (vendéglő, elágazás Nagy-Szeben felé)	(érk. ind.)	11.19	12.44
Brassó (vendéglő)	(érk. ind.)				(érk. ind.)	11.31	12.49
Botfalva	4.16	7.47		Tóvis (vendéglő, elágazás Arad felé)	(érk. ind.)	1.22	2.09
Földvár	4.44	8.08			(érk. ind.)	1.51	2.19
Mogyorós	5.02	8.24		Nagy-Enyed	"	2.18	2.39
Apáca	5.24	8.39		Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vásárhely felé)	(érk. ind.)	3.04	3.14
Köpecz	5.43	8.51			(érk. ind.)	3.14	3.22
Agostonfalva	6.05	9.07		Gyéres (elágazás Torda felé)	(érk. ind.)	3.51	3.53
Alsó-Rákos	6.15	9.14			(érk. ind.)	4.01	3.56
Homoród	6.36	9.30		Kolozsvár (vendéglő)	(érk. ind.)	5.56	5.30
Kacsa	7.06	9.51			(érk. ind.)	6.31	6.31
Bene	7.28	10.04		Nagy-Várad (vendéglő)	(érk. ind.)	10.00	11.00
Erked	7.53	10.24			(érk. ind.)	10.55	11.15
Héjasfalva	8.18	10.39		Budapest	(érk. ind.)	7.45	10.00
Segesvár (vendéglő)	8.52	10.03					2.15
Medgyes	9.19	11.19					
	9.31	11.26					
	10.57	12.29					

A foglalt számok az esti 6 órától reggeli 5 óra 59 perczig számított éjjeli időt jelentik.

Brassóból Bukarest felé a gyorsvonat indul reggel 5 óra 45 perczkor, a vegyes vonat délután 1 óra 55 perczkor

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt